

Propostes per al futur

L'atenció social i sanitària: el difícil camí cap a la integració

Diversos experts debaten com coordinar els dos sistemes perquè l'assistència a les persones sigui integral i més eficient. La pandèmia destapa les carències en aquest àmbit

N. Bonet || MONOGRÀFICS

L'atenció social i sanitària està en el punt de mira des de fa anys i ara, sota la incidència de la pandèmia, s'ha posat de relleu la necessitat d'explorar vies d'acostament entre les dues disciplines per atendre de forma integral les persones. En una sessió de webinari organitzada per la Fundació Víctor Grifols i Lucas i la Fundació Mémora, es va abordar el mes de maig passat com planificar una millor coordinació i una futura integració de l'atenció sociosanitària.

Sota el títol *L'atenció a les necessitats socials i sanitàries, ¿sumem o dividim?*, quatre experts de diversos àmbits van arribar a la conclusió que encara falta molt camí per recórrer ja que els models d'atenció estan excessivament descoordinats i desequilibrats tant en intensitat com en qualitat. Van coincidir a indicar que el focus ha d'estar en la persona però es continua segregant les necessitats del pacient: la visió global i la coordinació de serveis encara no és una realitat.

Victoria Camps, presidenta de la Fundació Víctor Grifols i Lucas, apuntava que “des de la bioètica el que ens hem plantejat més és com humanitzar la medicina i no tecnifi-

FOTO CEDIDA PER LA FUNDACIÓ VÍCTOR GRIFOLS I LUCAS

car-la en excés i no convertir el pacient en un òrgan que està malalt” i apostava per una “assistència social i sanitària, que hauria de ser un continu: els professionals, siguin de la cura o siguin d'assistència social, infermeria o medicina, haurien de complementar-se”.

Per la seva part, Rafael Bengoa, codirector de SiHealth i assessor internacional de polítiques de salut, apostava per “deixar que l'àmbit local pugui treballar en la integració del sistema sanitari amb serveis socials ja que es produeixen resultats espectaculars com demostren di-

versos casos i exemples”. Però afegia que aquest redisseny també suposa una paradoxa: “necessitem la intervenció de governs macro perquè la societat sigui menys vulnerable però la innovació i canvis més prometedors s'aconsegueixen a nivell local.

Tots els experts coincideixen a apuntar que la Covid-19 ha posat en relleu que el sistema actual és vulnerable. Ana Isabel Lima, professora de la Universitat Complutense de Madrid i exsecretària d'Estat de Serveis Socials, insistia que “no existeix un marc comú, es treballa des d'experiències territorials concretes; no existeix un catàleg clar ni cartera de serveis” i concretava que s'hauria de determinar el perfil, fer un catàleg i apostar per un sistema d'informació. “Si no existeix un sistema homogeni en serveis socials, ¿com es podrà coordinar amb el sanitari?”, es preguntava Lima.

Un altre dels punts calents que ha desvelat aquesta pandèmia ha sigut el de la gestió dels centres residencials i geriàtrics, tal com van apuntar tots els ponents. El catedràtic d'Economia de la Universitat Pompeu Fabra Guillem Lopez-Casasnovas va destacar que “la residència ja no pot ser el centre del sistema” i va apostar perquè “el punt de partida sigui la llar”. “Les persones han de poder viure al seu domicili com més temps millor de manera autònoma”, va resumir, i va concloure que “s'ha d'avançar cap a una estratègia que reforci la prevenció i endarrereixi i eviti al màxim la institucionalització”. ★

Recomanacions

PER N. B. I.

'La societat pal·liativa'
Byung-Chul Han
Herder (2021)
12€

Literatura

Una societat anestesiada

► Les societats premodernes tenien una relació molt íntima amb el dolor i la mort. Però en l'actualitat, la positivitats de la felicitat desbanca la negativitat del dolor, i s'estén a l'àmbit social. Una anàlisi en clau política i social sobre la postdemocràcia.

'El jardí del meu avi'
Maria Àngels Gil Vila,
Mabel Piérola (il.)
Bellaterra (2007)
15€

Literatura

La mort per als nens

► *El jardí del meu avi* és un mitjà per introduir els nens i nenes en la comprensió del cicle vital. Tot en la naturalesa neix, es desenvolupa i, en algun moment, desapareix, i els humans no som una excepció. Una aproximació a la mort per als més petits.

'Poms'
Zara Hayes
EUA, 2019
(90 min.)

Pel·lícula

No és mai massa tard

► Protagonitzada per Diane Keaton, *Poms* (traduïda com a *Millor que mai*) és una comèdia, un cant al fet que mai és massa tard per complir els somnis. Una malalta de càncer al final de la seva vida, decideix recuperar la idea de crear un equip d'animadores.